

van de Commissie, dat in de richtlijnen voor de uitvoering van de Algemene Programma's een vrijwaringsclausule wordt voorzien. De Afdeling vertrouwt er echter op dat de Commissie aan de Lid-Staten alleen vergunningen in de zin van artikel 3 zal afgeven, wanneer de noodzakelijkheid daartoe is aangetoond.

5. Met inachtneming van de in het rapport gegeven motivering stelt de Afdeling de volgende wijzigingen voor :

a) *Voorlaatste overweging* (blz. 3, laatste alinea van het voorstel van de Commissie) :

De Duitse en Franse tekst dienen te worden aangepast aan de Italiaanse en Nederlandse, die ongewijzigd blijven.

b) *Artikel 2, lid 2* :

De Duitse tekst van lid 2 van artikel 2 dient te worden aangepast aan de Franse, Italiaanse en Nederlandse, die ongewijzigd blijven.

Aldus besloten te Brussel op 27 maart 1963.

De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal Comité
Émile ROCHE

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 25 februari 1964

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren

(64/223/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 54, leden 2 en 3, en 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV A,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde discriminerende behandeling bij de vestiging

en het verrichten van diensten in de groothandel vóór het einde van het tweede jaar van de tweede etappe dient te zijn opgeheven;

Overwegende dat de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische produkten en die in steenkool niet onder deze richtlijn vallen; dat deze werkzaamheden volgens de Algemene Programma's op een later tijdstip zullen worden geliberaliseerd;

Overwegende dat deze richtlijn evenmin van toepassing is op de groothandel in giftige produkten en ziekteverwekkende agentia; dat gebleken is dat zich in verband met de in de Lid-Staten geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ten aanzien van deze werkzaamheden bijzondere problemen voordoen met betrekking tot de bescherming van de volksgezondheid;

Overwegende dat overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties, voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen, moeten worden opgeheven;

Overwegende dat de regeling voor de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht

⁽¹⁾ PB no. 2 van 15.1.1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB no. 2 van 15.1.1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB no. 33 van 4.3.1963, blz. 466/63.

⁽⁴⁾ Zie blz. van 868/64 dit nummer.

vergezellen of voor rekening van deze laatste handelen, valt onder de maatregelen die worden getroffen uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag;

Overwegende dat afzonderlijke richtlijnen, toepasselijk op alle niet in loondienst verrichte werkzaamheden, zullen worden vastgesteld met betrekking tot de bepalingen voor de toelating en het verblijf van de begunstigden, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Staten eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen van vennoten en van derden;

Overwegende dat voor de toepassing van de bepalingen betreffende het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten de gelijkstelling van vennootschappen met natuurlijke personen die onderdaan zijn van de Lid-Staten, alleen onderworpen is aan de in artikel 58 genoemde voorwaarden en eventueel aan de voorwaarde van een daadwerkelijk en duurzaam verband met de economie van een Lid-Staat, en dat derhalve geen enkele bijkomende voorwaarde — met name geen enkele speciale vergunning — die niet van de nationale vennootschappen wordt geëist voor het uitoefenen van een economische werkzaamheid, mag worden geëist om van deze bepalingen gebruik te kunnen maken; dat deze gelijkstelling echter geen afbreuk doet aan de bevoegdheid der Lid-Staten om te eisen dat vennootschappen in hun land optreden onder de benaming, gebezigd in de wetgeving van de Lid-Staat, in overeenstemming waarmede zij zouden zijn opgericht, en op de door hen in de ontvangende Lid-Staat gebezigde handelspapieren het bedrag van het geplaatst kapitaal vermelden;

Overwegende bovendien dat in sommige Lid-Staten de groothandel in verschillende produkten geregeld wordt door bepalingen omtrent de toegang tot het beroep en dat andere Lid-Staten dergelijke regelingen eventueel zullen invoeren; dat derhalve, ten einde de toegang tot het beroep en de uitoefening daarvan voor onderdanen van de andere Lid-Staten te vergemakkelijken, in een afzonderlijke richtlijn bepaalde overgangsmaatregelen zijn opgenomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

De Lid-Staten heffen ten behoeve van de in titel I van de Algemene Programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstigden genoemd, de onder titel III van die Programma's bedoelde beperkingen op ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, met uitzondering van die welke ressorteren onder de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische produkten, in giftige produkten en ziekteverwekkende agentia en in steenkool (groep ex 611).

2. Werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren in de zin van deze richtlijn zijn werkzaamheden verricht door: iedere natuurlijke persoon of vennootschap die er zijn beroep van maakt geregeld goederen op eigen naam en voor eigen rekening te kopen en weder te verkopen, hetzij aan handelaren, groot- of kleinhandelaren, hetzij aan verwerkers, hetzij aan bedrijfsmatige verbruikers of grootverbruikers.

De goederen kunnen weder worden verkocht in dezelfde staat of na in de groothandel gebruikelijke verwerking, behandeling of verpakking.

De werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren kunnen worden uitgeoefend in de vorm van binnenlandse handel, invoer-, uitvoer- of doorvoerhandel.

Artikel 3

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op, welke met name :

a) de begunstigden verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;

b) voortvloeien uit een administratieve handelwijze die ten gevolge heeft dat op de begunstigden, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen in het bijzonder voor die, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigden op de volgende wijze een verbod of beperking inhouden van de vestiging of het verrichten van diensten :

a) *In Duitsland :*

— door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart voor handelsreiziger (Reisegewerbekarte) voor het bezoeken van derden in het kader van de commerciële werkzaamheid van deze laatsten. (Gewerbeordnung art. 55 d, van 5 februari 1960, Bundesgesetzblatt I, blz. 61, met rectificatie op blz. 92); verordening van 30 november 1960 (Bundesgesetzblatt I, blz. 871);

— door het eisen van een vergunning van buitenlandse rechtspersonen die op het grondgebied van de Bondsrepubliek werkzaamheden

willen verrichten (art. 12 Gewerbeordnung en art. 292 Aktiengesetz).

b) *In België* : door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (K.B. no. 62, van 16 november 1939, B.S. van 17 december 1945, B.S. van 11 maart 1954);

c) *In Frankrijk* : door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (carte d'identité d'étranger commerçant) (wetsbesluit 12 november 1938, besluit van 2 februari 1939, wet van 8 oktober 1940, wet van 10 april 1954, besluit no. 59-852 van 9 juli 1959);

d) *In Luxemburg* : door de beperkte duur van de aan buitenlanders verleende vergunning, bedoeld in artikel 21 van de Luxemburgse wet van 2 juni 1962 (Mémorial A no. 31 van 19 juni 1962).

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de door deze richtlijn begunstigen het recht hebben zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechten en verplichtingen als de eigen onderdanen.

2. In geval van vestiging brengt het recht van aansluiting mede het recht binnen de beroeps- en bedrijfsorganisatie verkiesbaar of benoembaar te zijn in een bestuursfunctie. Deze bestuursfuncties kunnen echter aan de nationale onderdanen worden voorbehouden, wanneer de betrokken organisatie uit hoofde van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling deelneemt aan de uitoefening van het openbaar gezag.

3. In het Groothertogdom Luxemburg houdt het lidmaatschap van de Kamer van Koophandel voor de door deze richtlijn begunstigen niet het recht in deel te nemen aan de verkiezing van de bestuursorganen.

Artikel 5

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen, die zich voor het verrichten van een van de in artikel 2 omschreven werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun

waardoor de voorwaarden voor vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 6

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 omschreven werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er voorheen geen faillissement heeft plaatsgehad, of slechts een van beide bewijzen eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij het ontbreken daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde rechterlijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of van herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

2. Indien er voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad geen document wordt afgegeven door het land van oorsprong of herkomst, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een rechterlijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 7 gestelde termijn de instanties en organisaties aan, die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn, en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Artikel 7

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn en stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van deze maatregelen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 25 februari 1964.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. FAYAT

RAADPLEGING VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ
inzake de ontwerp-richtlijn betreffende de groothandel

A. VERZOEK OM ADVIES

Tijdens zijn 79e zitting van 24/25 september 1962 heeft de Raad besloten, overeenkomstig de artikelen 54, lid 2, en 63, lid 2, van het Verdrag, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen aangaande het Commissievoorstel voor een richtlijn betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren.

Met een brief d.d. 10 oktober 1962 heeft de heer E. Colombo, Voorzitter van de Raad, het verzoek om advies over deze hierna opgenomen tekst aan de heer E. Roche, Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité, gezonden.

Ontwerp-richtlijn
betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van
vestiging en het vrij verrichten van diensten voor
beroepswerkzaamheden welke onder de groothandel
ressorteren

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE
 GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag en met name op de artikelen 54, leden 2 en 3, en 63, leden 2 en 3,

Gelet op de bepalingen van het algemeen programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en met name op titel IV-A,

Gelet op de bepalingen van het algemeen programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten en met name op titel V-C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de algemene programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde discriminerende behandeling bij de vestiging en het verrichten van diensten in de groothandel vóór het einde van het tweede jaar van de tweede etappe dient te zijn opgeheven;

Overwegende dat de groothandel een van de sectoren vormt, waarin de vrijheid van vestiging een bijzonder nuttige bijdrage zal leveren tot de ontwikkeling van het handelsverkeer en dat de liberalisatie daarvan derhalve zo spoedig mogelijk tot stand moet worden gebracht, overeenkomstig de resolutie van de Raad van 18 december 1961 betreffende de versnelde uitvoering van het algemeen programma op het gebied van de vestiging;

Overwegende dat ter waarborging van een juiste toepassing van deze richtlijn haar werkingssfeer dient te worden bepaald door een nauwkeurige omschrijving van wat moet worden verstaan onder „werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren”,

Overwegende dat de groothandel in medische en farmaceutische produkten of in steenkool niet onder deze richtlijn valt, omdat deze werkzaamheden volgens de algemene programma's op een later tijdstip moeten worden geliberaliseerd;

Overwegende dat wanneer het vrij verrichten van diensten in de groothandel gepaard gaat met een verplaatsing naar het land van degene voor wie de diensten

worden verricht, de opheffing wordt verondersteld van alle beperkingen ten gunste, zowel van hen die de diensten verrichten als van de werknemers die in hun dienst zijn, welke hen vergezellen of voor hun rekening arbeid verrichten, en dat deze werknemers, in ieder geval wanneer zij slechts tijdelijk verblijven in het land van degene voor wie de diensten worden verricht, hun economische en juridische bindingen met het land van hun werkgever blijven behouden en derhalve thans reeds kunnen worden ontheven van de verplichting een werkvergunning te verkrijgen, voor zover deze voor werknemers in loondienst althans nog bestaat;

Overwegende voorts dat speciale richtlijnen zullen worden vastgesteld, die in het algemeen toepasselijk zijn op alle niet in loondienst verrichte werkzaamheden, met betrekking tot de voorwaarden voor de toelating en het verblijf van de begunstigten, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Staten eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen van vennoten en van derden;

Overwegende bovendien dat in sommige Lid-Staten de groothandel in verscheidene produkten geregeld is door bepalingen omtrent de toegang tot het beroep en in andere Lid-Staten dergelijke regelingen worden voorbereid, en dat derhalve bepaalde overgangsmaatregelen ter vergemakkelijking van de toegang tot het beroep en de uitoefening daarvan door onderdanen van de andere Lid-Staten in een afzonderlijke richtlijn moeten worden opgenomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

De Lid-Staten heffen ten behoeve van de in titel I van de algemene programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke en rechtspersonen, hierna begunstigten genoemd, de onder titel III van die programma's opgesomde beperkingen ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden op.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op niet in loondienst verrichte werkzaamheden, welke onder de groothandel ressorteren, zoals deze zijn opgesomd in bijlage I van het algemene programma voor de opheffing

van de beperkingen van de vrijheid van vestiging onder groep ex 611.

2. Groothandelaar in de zin van deze richtlijn is iedere natuurlijke of rechtspersoon die er zijn beroep van maakt, geregeld goederen op eigen naam en voor eigen rekening te kopen en weder te verkopen, hetzij aan andere handelaren, grossiers of kleinhandelaren, hetzij aan verwerkers, industriële verbruikers en andere grootverbruikers. De goederen kunnen weder worden verkocht in dezelfde staat of na verwerking, behandeling of verpakking als in de groothandel gebruikelijk. In de zin van deze richtlijn kan de groothandel worden gedreven in de vorm van binnenlandse handel, uitvoer, invoer- of doorvoerhandel.

Artikel 3

Deze richtlijn is niet van toepassing op de groothandel in medische en farmaceutische producten of in steenkool.

Artikel 4

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op :

a) waardoor de begunstigten worden verhinderd zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten op de zelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;

b) waardoor in verband met een administratieve handelwijze de begunstigten worden onderworpen aan een discriminerende behandeling ten opzichte van de eigen onderdanen.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen met name voor die welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigten op de volgende wijze een verband of beperking inhouden ten aanzien van de vestiging of het verrichten van diensten :

a) in *Duitsland* :

Het eisen van een handelsreizigersberoepskaart (Reisegewerbekarte) voor het bezoeken van derden in het kader van de commerciële werkzaamheden (Gew. 0. art. 55 d, van 5-2-1960 (BGBI. I, blz. 61, met rectificatie op blz. 92); Verordening van 30 november 1960 (BGBI. I, blz. 871).

Het eisen van een speciale vergunning van buitenlandse rechtspersonen die op het grondgebied van de Bondsrepubliek beroepswerkzaamheden willen verrichten (Art. 12 Gew. 0. en art. 292 Aktiengesetz);

b) in *België* : de verplichting een beroepskaart te bezitten (K.B. no. 62, van 16-11-1939, M.B. 17-12-1945);

c) in *Frankrijk* : de verplichting een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (carte d'identité d'étranger commerçant) te bezitten (wetsbesluit 12-11-1938, besluit van 2-2-1939, wet van 8-10-1940, wet van 10-4-1954, Besluit no. 59-852 van 9-7-1959);

d) in *Italië* : de bijzondere voorwaarde waaraan buitenlanders moeten voldoen om van de „questore” de speciale vergunning voor bepaalde producten te verkrijgen (verzameltekst van de wetten op de openbare veiligheid, artikel 127 — K.B. 773 van 18-6-1931);

e) in *Nederland* : de voorwaarden betreffende nationaliteit of woonplaats die in sommige voorschriften betreffende de toelating tot het beroep (erkenningssystemen) worden gesteld voor de toegang tot de groothandel in sommige landbouwproducten.

Artikel 5

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen, welke zich naar een andere Lid-Staat begeven om daar een van de in artikel 2 omschreven werkzaamheden te gaan verrichten, geen steun waardoor de voorwaarden voor de vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 6

Indien in de ontvangende Lid-Staat van de eigen onderdanen voor de toegang tot het beroep een bewijs van betrouwbaarheid wordt geëist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs een door de onderdanen der andere Lid-Staten overgelegd uittreksel uit het strafregister of een dergelijk document. Wanneer van de eigen onderdanen een bewijs van solvabiliteit wordt geëist, kan met de overlegging van een dergelijk document door de door deze richtlijn begunstigde personen worden volstaan.

Deze documenten, afgegeven door de instanties van het land van herkomst, worden erkend wanneer zij niet ouder zijn dan 3 maanden.

Artikel 7

1. Iedere Lid-Staat ontheft de werknemers in loondienst die hun vaste woonplaats hebben in een andere Lid-Staat en tijdelijk op zijn grondgebied in het kader van de in artikel 2 bedoelde beroepswerkzaamheden diensten verrichten van de verplichting tot het bezitten van een werkvergunning, zowel wanneer zij hun door de richtlijn begunstigde werknemer vergezellen als wanneer zij voor diens rekening werken.

Hij heft voorts ook te hunnen behoeve voor de verrichting van de diensten de beperkingen op, welke voor hun werkgever krachtens de onderhavige richtlijn zijn afgeschaft.

2. Voor de toepassing van lid 1 is de werkzaamheid van personeel van tijdelijke aard, wanneer deze niet langer duurt dan 3 maanden achtereenvolgende of 120 dagen per periode van 12 maanden.

Artikel 8

De Lid-Staten treffen binnen 6 maanden na de kennisgeving van de richtlijn de maatregelen, welke nodig zijn ter voldoening aan de bepalingen daarvan en stellen de Commissie hiervan onmiddellijk op de hoogte.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot alle Lid-Staten.

Voor de Raad
De Voorzitter

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Tijdens zijn XXVIe zitting, gehouden te Parijs op 30/31 januari 1963, heeft het Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht :

ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake het voorstel van een „Richtlijn betreffende de wijze, waarop de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor beroepswerkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, kunnen worden verwezenlijkt”

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het door de Raad van Ministers van de Europese Economische Gemeenschap op 10 oktober 1962 ingediende verzoek om advies inzake het voorstel van een „Richtlijn van de Raad betreffende de wijze, waarop de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten ten behoeve van tussenpersonen in handel en industrie (bemiddelingsberoepen) kunnen worden verwezenlijkt”,

Gezien artikel 54, lid 2, en artikel 63, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité inzake het „Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging” (doc. CES 20/61 d.d. 2 februari 1961),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité inzake het „Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten” (doc. CES 19/61 d.d. 2 februari 1961),

Gezien artikel 23 van het Reglement van Orde van het Comité,

Gezien het advies van de Gespecialiseerde Afdeling voor werkzaamheden anders dan in loondienst en diensten d.d. 8 januari 1963 (doc. CES 312/62 fin.),

Gezien het door de rapporteur voorgelegde rapport en de beraadslagingen van het Economisch en Sociaal Comité tijdens de zitting van 30 januari 1963,

Overwegende dat de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten en van de vrijheid van vestiging in de groothandel met het oog op de belangrijke rol hiervan in het handelsverkeer tussen de staten voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van wezenlijke betekenis is,

Overwegende dat de opheffing van deze beperkingen voor de zelfstandige ondernemer van bijzondere betekenis is,

Overwegende dat met het oog op de talrijke overlappingsen tussen de groothandel en de bemiddelingsberoepen, de in de richtlijn voor de groothandel en in de richtlijn voor de bemiddelingsberoepen voorziene maatregelen in de Lid-Statens op hetzelfde tijdstip van kracht dienen te worden,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT :

Het voorstel van een „Richtlijn betreffende de wijze, waarop de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor beroepswerkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren kunnen worden verwezenlijkt”

wordt onder voorbehoud van de volgende opmerkingen, suggesties en wijzigingsvoorstellen goedgekeurd :

1. Het Comité acht het van groot belang, dat de richtlijn zo spoedig mogelijk, en wel gelijktijdig met de „Richtlijn betreffende de wijze waarop de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten ten behoeve van tussenpersonen in handel en industrie (bemiddelingsberoepen) kunnen worden verwezenlijkt”, wordt uitgevaardigd en in de afzonderlijke Lid-Statens in toepassing wordt gebracht.

2. Het Comité is van mening, dat de volledige vrijheid van vestiging niet uitsluitend door de opheffing van de discriminaties ten opzichte van vreemdelingen kan worden verkregen. Ook verschillen in de bepalingen voor de toelating tot het beroep kunnen de vrijheid van vestiging de facto belemmeren en hierdoor tot aanmerkelijke distorsies in de mededinging voeren.

Het Comité juicht daarom het streven van de Commissie naar een coördinatie van de bepalingen inzake de toegang tot de groothandel toe.

3. Het Comité wijst erop, dat ook door het optreden van beroepsverenigingen onderdanen van de overige vijf Lid-Statens, die toegang tot de groothandel wensen te verkrijgen, systematisch aan discriminatie kunnen worden onderworpen, zelfs wanneer zij overigens aan alle wettelijke en andere bepalingen voldoen. Dit is in het bijzonder het geval wanneer deze organisaties uitgesproken commerciële taken hebben.

4. Ten aanzien van de hierna genoemde overweging en artikelen stelt het Comité, op grond van de in het rapport gegeven motiveringen, het volgende voor :

Laatste overweging

De zinsnede „en in andere Lid-Statens dergelijke regelingen worden voorbereid” te vervangen door „en in andere Lid-Statens dergelijke regelingen wellicht in toepassing worden gebracht”.

Artikel 1

Het slot van dit artikel als volgt te lezen :

„... alle onder titel III van die programma's opgesomde beperkingen ten aanzien van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden op”.

Artikel 2, lid 2

Het begin van dit lid als volgt te lezen :

„Onverminderd het bepaalde in artikel 52, lid 2, van het Verdrag, is groothandelaar in de zin van deze richtlijn iedere ...”

Artikel 4, lid 1

Aan dit lid de volgende nieuwe tekst sub c) toe te voegen :

„c) van de werkzaamheid in beroepsverenigingen”.

Artikel 6, lid 1

Het zou gewenst zijn duidelijk aan te geven, hoe de betrokkenen het bewijs dienen te leveren, dat zij niet eerder in staat van faillissement zijn verklaard, wanneer er in het land van herkomst geen centraal kaartsysteem van de faillissementen bestaat.

Aldus besloten te Parijs op 30 januari 1963.

De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal Comité
Émile ROCHE

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 25 februari 1964

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden van tussenpersonen in handel, industrie en ambacht

(64/224/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 54, leden 2 en 3, en 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV A,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde, discriminerende behandeling bij de vestiging en het verrichten van diensten voor de werkzaamheden van tussenpersonen in handel, industrie en ambacht vóór het einde van het tweede jaar van de tweede etappe dient te zijn opgeheven;

Overwegende dat bepaalde werkzaamheden van tussenpersonen niet onder deze richtlijn vallen, omdat deze hetzij tot takken van werkzaamheid behoren waarvoor afzonderlijke richtlijnen zullen worden vastgesteld, dan wel volgens de Algemene Programma's eerst op een later tijdstip zullen worden geliberaliseerd;

Overwegende dat deze richtlijn evenmin van toepassing is op de werkzaamheden van tussenpersonen in groothandel, industrie en ambacht op het gebied van giftige produkten en ziekteverwekkende agentia; dat gebleken is dat zich in verband met de in de Lid-Staten geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ten aanzien van deze werkzaamheden bijzondere problemen voordoen met betrekking tot de bescherming van de volksgezondheid;

Overwegende dat overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties, voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen, moeten worden opgeheven;

Overwegende dat de regeling voor de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht vergezellen, of voor rekening van deze laatste handelen, valt onder de maatregelen die worden getroffen uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag;

⁽¹⁾ PB no. 2 van 15.1.1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB no. 2 van 15.1.1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB no. 33 van 4.3.1963, blz. 468/63.

⁽⁴⁾ Zie blz. 876/64 van dit nummer.